

Ontwerp van decreet tot uitlegging van artikel 153, § 1, tweede lid, 2° van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie

Samenvatting

De evenementenregeling, opgenomen in artikel 153 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie heeft tot doel te waarborgen dat evenementen van aanzienlijk belang voor de samenleving breed toegankelijk zijn voor het publiek. Via een interpretatieve bepaling over artikel 153, § 1, tweede lid, 2° wordt de betekenis van dit punt verduidelijkt.

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

A. Situering

1. Het voorliggend ontwerp van decreet heeft betrekking op het beleidsveld media en is gerelateerd aan het inhoudelijk structuurelement "Mediabeleid".
2. In het Vlaamse Regeerakkoord 2024 – 2029 (*Parl.St. VI.Parl. 2024-25, nr. 31/1*) zijn volgende passages terug te vinden:

"Vlaanderen heeft een sterke audiovisuele en auditieve sector. We mogen trots zijn op ons diverse lokale media-aanbod dat internationaal bejubeld wordt. Het zijn onze lokale media die onze Vlaamse identiteit in al haar verscheidenheid mee vormgeven, in Vlaanderen en in de wereld. De digitale platformen worden de leidende platformen in het medialandschap. Omwille van technologische ontwikkelingen en de mediaconvergentie wordt inhoud nu helemaal anders aangeboden en geconsumeerd dan vroeger. Deze ontwikkelingen zijn positief voor de mediagebruiker, maar ze zetten de lokale (reclame-)inkomsten onder druk. Voor de Vlaamse Regering is het essentieel dat alle lokale spelers in kwaliteitsvolle, creatieve en innovatieve content kunnen blijven investeren en dat hun belang erkend wordt.

[...]

Het Mediadecreet is aan een grondige hervorming toe."

In het Vlaams Regeerakkoord 2024 – 2029 (*Parl.St. VI.Parl. 2024-25, nr. 31/1*) is ook de volgende passage terug te vinden onder het beleidsveld Sport:

"Sport is bovendien niet alleen gezond voor lichaam én geest: sport is ook maïzena, sport verbindt. Sporten brengt mensen samen van verschillende achtergronden uit onze samenleving, net zoals samen supporteren een band creëert."

3. In de beleidsnota media 2024-2029 (*Parl.St. VI.Parl. 2024-25, nr. 148/1*) volgende passages terug te vinden onder SD V.1 "Via samenwerking en innovatie naar een sterker, veerkrachtiger en pluriform Vlaams media-ecosysteem" / OD V.1.2 "Samen

met onze partners garanderen we een dynamisch en evenwichtig omroeplandschap in Vlaanderen”:

“Niet alleen de mediaspelers leveren inspanningen om een duurzaam en kwalitatief lokaal aanbod te garanderen en van de Vlaamse mediasector een sterke economische sector te maken. Er is ook nood aan een toekomstgericht regelgevend kader. Het mediadecreet zal ik aanpassen. [...]”

4. De beleids- en begrotingstoelichting (BBT) Media 2026 (Parl.St. VI.Parl. 2024-25, nr. 13-W/1) stelt onder het luik OD V.1.2 “Samen met onze partners garanderen we een dynamisch en evenwichtig omroeplandschap in Vlaanderen”:

“De mediaspelers leveren inspanningen om een duurzaam en kwalitatief lokaal aanbod te garanderen en van de Vlaamse mediasector een sterke economische sector te maken. Het is belangrijk dat dit kan gebeuren in een toekomstgericht regelgevend kader. Het mediadecreet wordt aangepast aan de veranderingen in het medialandschap, rekening houdend met het evoluerende Europese regelgevende kader. [...]”

5. Dit ontwerp van decreet bevat een interpretatieve bepaling over artikel 153, § 1, tweede lid, 2° van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie (hierna: “mediadecreet”).

B. Inhoud

Omgevingsanalyse en probleemstelling

6. Dat sport in staat is om een samenhorighedsgevoel op te wekken¹, komt niet als een verrassing. Maar om dit samenhorighedsgevoel te creëren, is het noodzakelijk dat heel de bevolking ook toegang heeft tot deze sportevenementen².
7. De laatste jaren is de concurrentie voor het verwerven van exclusieve uitzendrechten voor sportwedstrijden enorm verscherpt. Waar in het verleden alleen de publieke en commerciële omroepen om deze rechten streden, mengen betaalzenders/dienstenverdelers, zoals Proximus en Telenet, zich sinds bijna 20 jaren ook in deze strijd. Om de zware investeringen in sportrechten te kunnen recupereren, bieden de dienstenverdelers het sportaanbod meestal aan de kijkers aan in een betaalpakket boven op het basispakket. Door deze evolutie ontstond de vrees dat steeds meer sportevenementen achter een decoder zouden verdwijnen, waardoor kijkers, die niet in staat zijn of niet bereid zijn om extra abonnementsgeld te betalen, geen toegang meer zouden hebben tot deze evenementen.
8. Om ervoor te zorgen dat evenementen die geacht worden van aanzienlijk belang voor de samenleving te zijn voor het grote publiek toegankelijk zouden blijven, werd de evenementenregeling opgenomen in het mediadecreet.

¹ Zie bijvoorbeeld: R. Boyle en R. Haynes (2000). Power play: sport, the media and popular culture. Longman, Harlow, 68; C. Gratton en H.A. Solberg (2007). The economics of sports broadcasting. Routledge, London, 173; T. Evens en P. Smith (2026). Public service media and sport in the age of platforms: The cases of Flanders, South Africa and the United Kingdom, in Convergence: The International Journal of Research into New Media Technologies 2026, Vol. 0(0), 2.

² Zie bijvoorbeeld: A. Boardman en S. Hargreaves-Heap (1999). Network externalities and government restrictions on satellite broadcasting of key sporting events. Journal of Cultural Economics, vol. 23: 173; Gratton en H.A. Solberg (2007). The economics of sports broadcasting. Routledge, London, 208; T. Evens en P. Smith (2026). Public service media and sport in the age of platforms: The cases of Flanders, South Africa and the United Kingdom, in Convergence: The International Journal of Research into New Media Technologies 2026, Vol. 0(0), 2-3.

9. Het uitgangspunt van de evenementenregeling is dat evenementen die geacht worden van aanzienlijk belang voor de samenleving te zijn niet op een exclusieve basis zodanig mogen worden uitgezonden dat een belangrijk deel van het publiek in de Vlaamse Gemeenschap dergelijke evenementen niet via rechtstreekse of uitgestelde verslaggeving op televisie kan volgen. Artikel 153, § 1, lid 2 van het mediadecreet bepaalt dat een belangrijk deel van het publiek in de Vlaamse Gemeenschap wordt geacht een evenement van aanzienlijk belang voor de samenleving op televisie te kunnen volgen als: 1° het evenement wordt uitgezonden door een televisieomroeporganisatie die in het Nederlands uitzendt; 2° het een televisieomroeporganisatie betreft die door ten minste 90 % van het publiek kan worden ontvangen zonder extra betaling boven op de prijs van het abonnement op het basispakket van een dienstenverdelers. Als een televisieomroeporganisatie die niet aan deze voorwaarden voldoet de uitzendrechten op zo'n evenement verwerft dan moet deze televisieomroeporganisatie de uitzendrechten aan redelijke marktprijzen aanbieden aan televisieomroeporganisaties die wel aan die voorwaarden voldoen. Als deze laatste televisieomroeporganisaties geen interesse hebben of als ze niet bereid zouden zijn om een redelijke marktprijs te betalen, dan mag de televisieomroeporganisatie die de uitzendrechten heeft verworven deze zelf uitzenden.
10. De afgelopen jaren hebben naast de meer traditionele spelers ook nieuwe marktspelers hun interesse getoond in het verwerven van uitzendrechten op sportevenementen, waaronder sportevenementen die geacht worden van aanzienlijk belang voor de samenleving te zijn. Zo hebben gespecialiseerde sportstreamingdiensten hun intrede gedaan (vb. DAZN). Daarnaast bieden ook streamingdiensten, waarvan het aanbod zich oorspronkelijk focuste op originele fictiereeksen, nu ook live sportwedstrijden aan. Ook aanbieders van videoplatformdiensten dingen mee naar de uitzendrechten op sportwedstrijden.
11. Als deze spelers sportwedstrijden uitzenden, heeft dat tot gevolg dat kijkers apps moeten downloaden, dat ze voldoende digitaal onderlegd moeten zijn en dat ze toegang tot een voldoende snel en stabiel internetabonnement moeten hebben om sportevenementen te kunnen bekijken.

Hoewel het gebruik van streamingdiensten de afgelopen jaren dus is toegenomen, kijkt het merendeel van de Vlaamse kijkers nog steeds op een traditionele manier naar uitzendingen van sportwedstrijden. Kabelknippers blijven vooralsnog een minderheid. Uit de Digimeter blijkt dat hoewel bijna iedereen geconnecteerd is, een aanzienlijke groep digitale exclusie ervaart door een gebrek aan vaardigheden³. Veel burgers, met name ouderen en laagopgeleiden, ondervinden technische drempels bij het installeren van apps of het aanmaken van gebruikersaccounts⁴.

Daarnaast zijn er nog heel wat technische uitdagingen verbonden aan live-uitzendingen van sportwedstrijden op streamingplatformen (zoals buffering, latentie, tijdelijke capaciteitsproblemen of schommelingen in de beeldkwaliteit, enz.), zeker wanneer miljoenen kijkers op hetzelfde moment naar een sportwedstrijd willen kijken⁵. Niet alle streamingplatformen investeren immers in dezelfde mate in de technische infrastructuur die nodig is om kwalitatieve live-uitzendingen te garanderen. Dat vertaalt zich in verschillen in de kwaliteit en stabiliteit van deze online uitzendingen.

Klassieke televisiedistributie via het basispakket van de dienstenverdelers biedt daarentegen een inclusieve, stabiele en laagdrempelige toegang en draagt op die

³ L. De Marez, A. Georges en R. Sevenhant (2006). 'Imec.digimeter.2025. Digitale trends in Vlaanderen', 108.

⁴ Dialogic iov Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap, Evaluatie van de Evenementenlijst, 1 december 2023, 41, 50 en 52.

⁵ D. Rowe, R. Tiffen & B. Hutchins, Keeping it free: Sport television and public policy in Australia, jdmp 14 (1), 2023, 115; T. Evens & P. Smith (2024). Sports media rights in the age of streaming. Routledge: London, 18-19.

manier bij dat evenementen van aanzienlijk belang voor de samenleving daadwerkelijk voor een zo ruim mogelijk publiek toegankelijk blijven.

Het Commissariaat voor de Media, de Nederlandse mediaregulator, heeft omwille van voorgaande redenen aangegeven dat bij het enkel online (niet via een traditioneel tv-abonnement) aanbieden van een opgelijst evenement niet zonder meer kan worden aangenomen dat de daarmee in theorie de te bereiken huishoudens (in Nederland is dat 75%) hiermee daadwerkelijk en dus op adequate wijze toegang hebben tot het uitgezonden evenement⁶. Daarnaast heeft het Commissariaat voor de Media ook aangegeven dat in het kader van de evenementenlijstregeling er alleen sprake is van "volwaardige toegang" als er sprake is van kwalitatief goede ontvangst⁷.

12. Daarnaast is in de praktijk gebleken dat aan artikel 153, § 1 van het mediadecreet interpretaties worden gegeven die afwijken van de bedoeling die de decreetgever met deze bepaling voor ogen had waardoor de effectieve verwezenlijking van de doelstelling van de evenementenregeling, nl. om een ruime toegang van het publiek tot evenementen die geacht worden van aanzienlijk belang voor de samenleving te zijn te waarborgen, in het gedrang wordt gebracht.

Beleidsmaatregelen en doelstelling

13. Het voorliggende decreet verduidelijkt de betekenis die artikel 153, § 1, tweede lid, 2° van het mediadecreet sinds zijn invoering redelijkerwijze heeft gehad.
14. De ontstaansgeschiedenis van de evenementenregeling toont aan dat de decreetgever steeds heeft beoogd te waarborgen dat evenementen die geacht worden van aanzienlijk belang voor de samenleving te zijn op een adequate, volwaardige en laagdrempelige manier voor de kijker beschikbaar moeten zijn. De voorwaarde dat dergelijke evenementen op televisie moesten kunnen worden gevolgd via de basispakketten van de verschillende dienstenverdelers vormt dan ook een essentieel onderdeel van deze regeling.
15. Via het decreet van 28 april 1998 werd de evenementenregeling uit de Richtlijn Televisie zonder Grenzen⁸ omgezet in de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995⁹.

Artikel 3 bis van die richtlijn bepaalt dat de lidstaten maatregelen kunnen nemen om ervoor te zorgen dat onder hun bevoegdheid vallende omroeporganisaties evenementen die van aanzienlijk belang voor de samenleving worden geacht, niet op exclusieve basis uitzenden op een wijze waardoor een belangrijk deel van het publiek dergelijke evenementen niet via rechtstreekse of uitgestelde verslaggeving op de kosteloze televisie kan volgen¹⁰. Deze bepaling moet worden gelezen in samenhang met overweging 22 van deze richtlijn waarin wordt verduidelijkt dat onder "kosteloze televisie" wordt verstaan de uitzending op een hetzij openbaar hetzij commercieel kanaal van programma's die voor het publiek toegankelijk zijn zonder extra betaling naast de omroepfinancieringsmethoden die in iedere lidstaat op ruime schaal worden

⁶ Commissariaat voor de Media, [Toelichting op het wettelijk begrip 'open televisieprogrammakanal'](#), 2.

⁷ Commissariaat voor de Media, [Toelichting op het wettelijk begrip 'open televisieprogrammakanal'](#), 2.

⁸ Richtlijn 97/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 juni 1997 tot wijziging van Richtlijn 89/552/EEG van de Raad betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake de uitoefening van televisie-omroepactiviteiten.

⁹ Memorie van toelichting, Ontwerp van decreet tot wijziging van sommige bepalingen van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, Parl.St. VI.Parl., 1997-98, 876/1, 7.

¹⁰ Dit artikel zat al vervat in artikel 3 bis van de Richtlijn van de Raad (89/552/EEG) van 3 oktober 1989 betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de Lid-Staten inzake de uitoefening van televisie-omroepactiviteiten.

toegepast (zoals kijk- en luistergeld en/of abonnementsgeld op een kabelnet). Reeds uit deze overweging blijkt dat abonnementsgeld op een kabelnet niet als een bijkomende betaling moet worden beschouwd die afbreuk zou doen aan "kosteloze televisie". In de Vlaamse context stemt dit abonnementsgeld overeen met de vergoeding die verschuldigd was voor de toegang tot het basispakket van televisiezenders via onder meer de kabel, hetgeen functioneel overeenkomt met het huidige basispakket van een dienstenverdelers.

Dit artikel werd omgezet in artikel 76 van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995 waarin naar "kosteloze televisie" werd verwezen.

16. De uitvoering van dit artikel gebeurde bij het besluit van de Vlaamse Regering van 28 mei 2004 houdende vaststelling van de lijst van evenementen van aanzienlijk belang voor de samenleving. In 1999 werd het ontwerp van dit besluit een eerste keer principieel goedgekeurd¹¹. Artikel 3 van het ontwerpbesluit bepaalt dat een belangrijk deel van de bevolking wordt geacht deze evenementen op kosteloze televisie te kunnen volgen wanneer het evenement wordt uitgezonden door de televisieomroep van de Vlaamse Gemeenschap of een particuliere televisieomroep erkend door de Vlaamse gemeenschap en voor zover: 1° het televisieomroepprogramma door alle Vlaamse kabelmaatschappijen wordt verspreid of in geheel Vlaanderen via de ether te ontvangen is; 2° er geen extra betaling bovenop de prijs van het kabelabonnement en of het kijk- en luistergeld wordt vereist voor het ontvangen van dit televisieomroepprogramma. Ook dit ontwerp bevestigt dat de decreetgever voor ogen had dat deze evenementen beschikbaar moesten zijn via het reguliere televisieaanbod van de kabelmaatschappijen, zonder extra betaling bovenop de prijs van het kabelabonnement. De in het besluit gehanteerde criteria stemmen daarmee functioneel overeen met de huidige vereiste dat de betrokken televisieomroeporganisatie kan worden ontvangen via het basispakket van een dienstenverdelers, waarbij de kabelmaatschappijen uit de toenmalige regelgeving thans onder het begrip "dienstenverdelers" vallen.
17. In 2004 werd het Besluit van de Vlaamse Regering houdende vaststelling van de lijst van evenementen van aanzienlijk belang voor de samenleving definitief goedgekeurd. Er werd weliswaar afgeweken van het oorspronkelijke ontwerp, maar deze wijzigingen hadden geen inhoudelijke gevolgen voor de invulling van het begrip "kosteloze televisie". Artikel 2 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 28 mei 2004 houdende vaststelling van de lijst van evenementen van aanzienlijk belang voor de samenleving bepaalt dat een belangrijke deel van de bevolking in de Vlaamse Gemeenschap wordt geacht een evenement van aanzienlijk belang voor de samenleving op kosteloze televisie te kunnen volgen wanneer het evenement wordt uitgezonden door een televisieomroep die in het Nederlands uitzendt en die door ten minste 90% van de bevolking kan worden ontvangen zonder extra betaling bovenop de prijs van het kabelabonnement. Ook de wijziging van 2004 bevestigt dat de invulling van het begrip "kosteloze televisie" ongewijzigd bleef. Het besluit bleef vereisen dat de betrokken televisieomroep door ten minste 90 % van de bevolking kon worden ontvangen zonder extra betaling bovenop de prijs van het kabelabonnement. Daarmee bleef de decreetgever uitgaan van ontvangst via het reguliere kabelaanbod waarvoor uitsluitend het gebruikelijke kabelabonnement verschuldigd was. Dit stemt functioneel overeen met de huidige vereiste dat de betrokken televisieomroeporganisatie kan worden ontvangen via het basispakket van een dienstenverdelers, zonder bijkomende betaling.
18. Artikel 76 werd vervolgens overgenomen in artikel 166 van de Decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005¹².

¹¹ VR99/0405/DOC/0483.

¹² Besluit van de Vlaamse regering van 25 januari 1995 tot coördinatie van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie.

19. In 2009, bij de omzetting van de Audiovisuele Mediadiensten Richtlijn¹³ (hierna: "AVMD-Richtlijn"), werd de inhoud van voornoemd artikel 166 overgenomen in artikel 153 van het mediadecreet¹⁴. Daarbij werd de verwijzing naar "kosteloze televisie", omwille van de onduidelijkheid ervan, vervangen door de voorwaarde dat de betrokken televisieomroeporganisatie zonder extra betaling boven op de prijs van het basispakket van een dienstenverdelers moet kunnen worden ontvangen¹⁵. Uit de memorie van toelichting blijkt niet dat met deze terminologische wijziging een inhoudelijke aanpassing van de evenementenregeling werd beoogd. De memorie van toelichting bevat geen enkele aanwijzingen dat de decreetgever afstand wilde nemen van het voordien gehanteerde uitgangspunt inzake de toegankelijkheid van evenementen van aanzienlijk belang voor de samenleving. Met de zinsnede "het basispakket van de verschillende dienstenverdelers" doelde de decreetgever dus nog steeds op het programma-aanbod waartoe de kijker toegang had wanneer hij een standaard abonnement bij een dienstenverdelers had genomen. Dat de betekenis van de bepaling niet werd gewijzigd, blijkt ook uit het feit dat het besluit van 28 mei 2004 niet werd aangepast en naar het begrip "kosteloze televisie" bleef verwijzen.
20. Bij het decreet van 13 juli 2012 werd dit artikel 153 gewijzigd. Daarbij werd de verwijzing naar de basispakketten van de verschillende dienstenverdelers geschrapt uit het eerste lid van paragraaf 1. Volgens de memorie van toelichting gebeurde dit omdat dit eerste lid enkel betrekking heeft op het principe van evenementen van aanzienlijk belang voor de samenleving, en niet op de wijze van distributie¹⁶. Daarnaast stelt de memorie van toelichting ook het volgende: *"Het huidige Mediadecreet gebruikt zowel het begrip 'basispakketten van de verschillende dienstenverdelers' als het begrip 'kosteloze televisie' terwijl het evenementenbesluit enkel spreekt over 'kosteloze televisie'. Het gebruik van deze verschillende begrippen werkt verwarring en onduidelijkheid in de hand. Daarom wordt geopteerd om enkel nog het begrip 'basispakket (van een dienstenverdelers)' te gebruiken en om dit begrip te verduidelijken."*¹⁷.
- Tegelijk werd een nieuw tweede lid ingevoegd dat bepaalt wanneer een belangrijk deel van het publiek in de Vlaamse Gemeenschap geacht wordt een evenement te kunnen volgen. In dat tweede lid werd uitdrukkelijk bepaald dat het moet gaan om een televisieomroeporganisatie die door ten minste 90 procent van het publiek kan worden ontvangen zonder extra betaling boven op de prijs van het abonnement op het basispakket van een dienstenverdelers. De memorie van toelichting vermeldt daarbij uitdrukkelijk dat deze bepalingen, waaronder de 90%-regel, voordien deel uitmaakten van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 mei 2004 houdende vaststelling van de lijst van evenementen van aanzienlijk belang voor de samenleving maar om redenen van coherentie en consistentie in het decreet werden opgenomen¹⁸.
21. Bij de decreetswijziging van 2012 werd de definitie van de notie "basispakket" expliciet opgenomen in het Mediadecreet. Voordien was deze definitie uitsluitend opgenomen in

¹³ Richtlijn 2007/65/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2007 tot wijziging van Richtlijn 89/552/EEG van de Raad betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake de uitoefening van televisieomroepactiviteiten.

¹⁴ Memorie van toelichting, Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, Parl.St. VI.Parl., 2008-09, 2014/1, 53.

¹⁵ Memorie van toelichting, Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, Parl.St. VI.Parl., 2008-09, 2014/1, 53.

¹⁶ Memorie van toelichting, Ontwerp van decreet houdende wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, Parl.St. VI.Parl., 2011-2012, 1573/1, 10.

¹⁷ Memorie van toelichting, Ontwerp van decreet houdende wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, Parl.St. VI.Parl., 2011-2012, 1573/1, 10.

¹⁸ Memorie van toelichting, Ontwerp van decreet houdende wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, Parl.St. VI.Parl., 2011-2012, 1573/1, 10.

de memorie van toelichting en niet in de decretale tekst zelf¹⁹. De opname van de definitie in het mediadecreet beoogde de decretale regeling op dat punt te verduidelijken en de normatieve grondslag ervan rechtstreeks in de decretale tekst te verankeren. De ingevoegde definitie breidt de betekenis van het begrip "basispakket" slechts uit in de zin dat daar voortaan ook het digitale aanbod van een dienstenverdelers in begrepen is. Er wordt verduidelijkt dat de aanschaf van een decoder of andere apparaten die noodzakelijk zijn om digitaal televisie te kijken niet beschouwd moet worden als een extra kost. Hierdoor kan het digitale (basis)aanbod ook worden beschouwd als 'basispakket van een dienstenverdelers'²⁰. Bijgevolg verwijst het begrip "basispakket" fundamenteel nog altijd naar het basispakket van een dienstenverdelers.

Op basis hiervan kan niet anders dan geoordeeld worden dat de decreetgever in 2012 niet tot doel had om enige inhoudelijke wijziging door te voeren. Integendeel, de verwijzing naar het basispakket werd uitdrukkelijk behouden in de nieuwe decretale omschrijving en gedefinieerd.

22. Deze interpretatie wordt verder bevestigd door het decreet van 21 maart 2014. Naar aanleiding van de opheffing van artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 mei 2004 houdende vaststelling van de lijst van evenementen van aanzienlijk belang voor de samenleving werd in de parlementaire voorbereiding opnieuw uitdrukkelijk gesteld dat de principes van artikel 2 van dit besluit reeds door het decreet van 13 juli 2012 werden opgenomen in artikel 153 van het mediadecreet²¹. Tevens werd vermeld dat de inhoud van artikel 3 van hetzelfde besluit naar artikel 153 werd verplaatst om de logische interne samenhang van de evenementenregeling te versterken²².

De decreetgever bevestigde dus uitdrukkelijk dat de in het besluit van 28 mei 2004 vervatte principes reeds deel uitmaakten van artikel 153 van het mediadecreet. De opheffing van de betrokken bepalingen van het besluit strekte ertoe dubbele regelgeving te vermijden en niet om de inhoudelijke draagwijdte van de regeling te wijzigen.

23. Ook bij de herziening van de AVMD-Richtlijn in 2018²³ liet de Uniewetgever artikel 14 en de daarbij horende overweging 53 ongewijzigd. Dit gebeurde op een ogenblik waarop het kijkgedrag reeds ingrijpend was geëvolueerd en online distributievormen een belangrijke plaats innamen binnen het audiovisuele landschap. De Uniewetgever heeft derhalve geen aanleiding gezien de regeling inzake evenementen van aanzienlijk belang voor de samenleving of de omschrijving van "kosteloze televisie" inhoudelijk te wijzigen. Bij de omzetting van deze herziening in het mediadecreet werden er dan ook geen wijzigingen doorgevoerd aan de evenementenregeling²⁴.

24. Uit de opeenvolgende decretale en reglementaire wijzigingen blijkt een constante normatieve doelstelling, namelijk te waarborgen dat evenementen die geacht worden van aanzienlijk belang voor de samenleving te zijn, op een adequate, volwaardige en

¹⁹ Memorie van toelichting, Ontwerp van decreet houdende wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, Parl.St. VI.Parl., 2011-2012, 1573/1, 10.

²⁰ Memorie van toelichting, Ontwerp van decreet houdende wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, Parl.St. VI.Parl., 2011-2012, 1573/1, 11.

²¹ Memorie van toelichting, Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, Parl.St. VI.Parl., 2013-2014, 2293/1, 8.

²² Memorie van toelichting, Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, Parl.St. VI.Parl., 2013-2014, 2293/1, 8.

²³ Richtlijn (EU) 2018/1808 van het Europees Parlement en de Raad van 14 november 2018 tot wijziging van Richtlijn 2010/13/EU betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake het aanbieden van audiovisuele mediadiensten (richtlijn audiovisuele mediadiensten).

²⁴ Decreet van 19 maart 2021 tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, wat betreft de gedeeltelijke omzetting van richtlijn (EU) 2018/1808 van het Europees Parlement en de Raad van 14 november 2018 tot wijziging van Richtlijn 2010/13/EU betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake het aanbieden van audiovisuele mediadiensten (richtlijn audiovisuele mediadiensten) in het licht van een veranderende marktsituatie.

laagdrempelige wijze beschikbaar blijven voor een zo ruim mogelijk publiek. De decreetgever heeft deze doelstelling steeds geconcretiseerd door te vereisen dat dergelijke evenementen kunnen worden gevolgd via een televisieomroeporganisatie die voor vrijwel de gehele bevolking toegankelijk is zonder extra betaling boven op het abonnement op het basispakket van een dienstenverdelers.

Uit de totstandkomingsgeschiedenis van artikel 153, § 1, tweede lid, van het mediadecreet volgt dan ook dat deze bepaling redelijkerwijze aldus moet worden begrepen dat zij betrekking heeft op uitzendingen die beschikbaar zijn via het basispakket van een dienstenverdelers. Niets in de opeenvolgende decretale wijzigingen of in de parlementaire voorbereiding wijst erop dat de decreetgever heeft beoogd deze voorwaarde uit te breiden tot louter online verspreiding via een app of een website. Integendeel, de decreetgever is steeds uitgegaan van een vorm van televisiedistributie die voor nagenoeg de volledige bevolking op een laagdrempelige en kwalitatieve wijze toegankelijk is.

Deze interpretatie wordt bevestigd door de wijziging van artikel 153 van het mediadecreet bij het decreet van 13 juli 2012. Daaruit blijkt dat de decreetgever technologische ontwikkelingen niet automatisch onder het bestaande begrip "basispakket" liet vallen, maar het noodzakelijk achtte zich daarover uitdrukkelijk uit te spreken. Zo werd de definitie van het begrip "basispakket van een dienstenverdelers" expliciet opgenomen in het mediadecreet om te verduidelijken dat ook het digitale basisaanbod, waarvoor een decoder of vergelijkbare technische uitrusting noodzakelijk is, onder dit begrip valt²⁵. De parlementaire voorbereiding bevestigt daarmee dat technologische evoluties slechts aanleiding geven tot een uitbreiding of verduidelijking van het begrip "basispakket" wanneer de decreetgever daar uitdrukkelijk in voorziet. In de memorie van toelichting (eigen nadruk) staat immers het volgende: "De Vlaamse decreetgever had zich echter nog niet duidelijk uitgesproken of een extra kost voor het aanschaffen van bijkomende technische uitrusting al dan niet is uitgesloten van 'basispakketten van de verschillende dienstenverdelers'. Met dit artikel verandert dat. Het begrip 'basispakket van een dienstenverdelers' wordt zodanig gedefinieerd dat de extra kosten voor het aanschaffen van een technische uitrusting (decoder) hier niet van worden uitgesloten. Hierdoor kan het digitale (basis)aanbod ook worden beschouwd als 'basispakket van een dienstenverdelers'."²⁶. Hieruit volgt dat wijzigingen die een impact hebben op de wijze waarop evenementen van aanzienlijk belang voor de samenleving toegankelijk worden gemaakt, een uitdrukkelijke decretale tussenkomst vereisen en niet het gevolg kunnen zijn van een evolutieve interpretatie van artikel 153.

Deze interpretatie sluit bovendien aan bij de feitelijke vaststellingen die aan dit decreet ten grondslag liggen. Zoals uiteengezet, waarborgt loutere online distributie vandaag niet noodzakelijk dezelfde volwaardige, stabiele en laagdrempelige toegang als uitzending via het basispakket van een dienstenverdelers. Digitale drempels, verschillen in digitale vaardigheden en mogelijke technische beperkingen van streamingdiensten kunnen ertoe leiden dat een belangrijk deel van het publiek de evenementen in kwestie niet op een gelijkwaardige wijze kan volgen. Een interpretatie waarbij uitsluitend online verspreiding zou volstaan, zou dan ook afbreuk doen aan de doelstelling die de decreetgever met de evenementenregeling steeds heeft nagestreefd.

25. Artikel 153, § 1, tweede lid, 2° van het mediadecreet moet bijgevolg zo worden begrepen dat de voorwaarde dat een omroepprogramma van een televisieomroeporganisatie door ten minste 90 procent van het publiek kan worden

²⁵ Memorie van toelichting, Ontwerp van decreet houdende wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, Parl.St. VI.Parl., 2011-2012, 1573/1, 11.

²⁶ Memorie van toelichting, Ontwerp van decreet houdende wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, Parl.St. VI.Parl., 2011-2012, 1573/1, 11.

ontvangen zonder extra betaling boven op de prijs van het abonnement op het basispakket van een dienstenverdelers, veronderstelt dat de betrokken televisieomroeporganisatie ten minste deel uitmaakt van het basispakket van dienstenverdelers.

De uitzending van een evenement van aanzienlijk belang voor de samenleving uitsluitend via een app, een website of een andere louter online distributiewijze niet voldoet aan de voorwaarde dat een belangrijk deel van het publiek het evenement zonder extra betaling boven op het abonnement op het basispakket van een dienstenverdelers moet kunnen volgen.

De mogelijkheid dat dezelfde omroepprogramma's daarnaast eveneens via een app of een website worden aangeboden, doet aan deze interpretatie geen afbreuk. Dergelijke bijkomende distributievormen kunnen de toegankelijkheid van de betrokken dienst vergroten, maar kunnen de aanwezigheid van het omroepprogramma in een basispakket niet vervangen.

26. Dit werd ook verschillende keren bevestigd door de minister van media, mevrouw Van Achter²⁷.

27. Dit ontwerp van decreet bevestigt bijgevolg de betekenis die artikel 153, § 1, tweede lid, 2°, sinds zijn invoering redelijkerwijze heeft gehad.

Impactanalyse

Maatschappelijke impact: kinderen, jongeren en minderjarigen (JoKER)

28. Voor dit wijzingsdecreet werd geen Kind- en jongereneffectrapport gemaakt, omdat de inhoud ervan geen rechtstreekse, specifieke impact op kinderen en jongeren heeft.

Armoedetoets

29. Voor dit ontwerp van decreet werd geen armoedetoets uitgevoerd.

Impact op de grondrechten en op het gelijkheidsbeginsel

30. Het ontwerpdecreet verduidelijkt de betekenis die artikel 153, § 1, tweede lid, 2° van het mediadecreet sinds zijn invoering redelijkerwijze heeft gehad. In dat opzicht draagt het ontwerpdecreet bij tot de verwezenlijking van het recht op informatie en de vrijheid om informatie te ontvangen, zoals gewaarborgd door artikel 10 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en artikel 11 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

31. Voor zover de voorgestelde regeling gevolgen heeft voor houders van exclusieve uitzendrechten, blijven deze beperkt tot wat noodzakelijk is om het algemeen belang van een ruime publieke toegang tot dergelijke evenementen te waarborgen. De maatregelen laten de mogelijkheid om uitzendrechten commercieel te exploiteren onverlet en voorzien in een vergoeding onder redelijke marktprijs. De voorgestelde beperkingen zijn derhalve geschikt, noodzakelijk en evenredig ten aanzien van het nagestreefde doel.

²⁷ Vb. Woordelijk Verslag van Commissievergadering Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media van 5 juni 2025, 45; Woordelijk Verslag van Commissievergadering Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media van 21 mei 2026, 10.

32. Gelet op het voorgaande wordt geoordeeld dat het ontwerp een positieve bijdrage levert aan de bescherming van het recht op informatie en geen onevenredige beperking van andere grondrechten met zich meebrengt.

Budgettaire impact

33. Dit ontwerp van decreet heeft geen budgettaire impact.

Bestuurlijke impact op de lokale en provinciale besturen en op Brussel

34. Dit ontwerp van decreet heeft geen bestuurlijke impact op de lokale en provinciale besturen en op Brussel.

Implementatie

Er zijn geen bijkomende uitvoeringsmaatregelen nodig.

C. Totstandkomingsprocedure

35. De Inspectie van Financiën verleende een positief advies op 29 juni 2026. In zijn advies verklaart de Inspectie van Financiën dat het begrotingsakkoord niet vereist was.
36. Het ontwerp van decreet werd aangepast aan het wetgevingsadvies nr. 2026/253 van 2 juli 2026.
37. Het ontwerp van decreet werd een eerste keer principieel goedgekeurd door de Vlaamse Regering op xx.
38. De Vlaamse minister, bevoegd voor de media, heeft op xx advies gevraagd aan de sectorraad Media van de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media over voorliggend ontwerp van decreet. De sectorraad Media van de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media formuleerde een advies over dit ontwerp van decreet op xx. Op 16 maart 2026 had de sectorraad Media op eigen initiatief al een advies geformuleerd over een eventuele herziening van de evenementenlijstregeling.
39. Het ontwerp van decreet werd een tweede keer principieel goedgekeurd door de Vlaamse Regering op xx.
40. De Vlaamse minister, bevoegd voor de media, heeft op advies gevraagd aan de Raad van State over voorliggend ontwerp van decreet. De Raad van State formuleerde een advies over dit ontwerp van decreet op xx.
41. Het ontwerp van decreet werd definitief goedgekeurd door de Vlaamse Regering op xx.

D. Bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid. De bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap tot het regelen van de inhoud en de transmissie van radio-omroep en televisie ligt vervat als culturele aangelegenheid in artikel 127 van de Grondwet en wordt uitgewerkt in het artikel 4 van de Bijzondere wet tot hervorming van de instellingen die deze bevoegdheid omschrijft als: *"de inhoudelijke en technische aspecten van de audiovisuele en de auditieve mediadiensten met uitzondering van het uitzenden van mededelingen van de federale regering"*.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Matthias DIEPENDAELE

De Vlaamse minister van Brussel en Media,

Cieltje VAN ACHTER